Ч. 21. Пятниця 9 лютого (27 січня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

В справі виборчої реформи. — Гостина російского вел. князя на цісарскім дворі. — Хіньска република.

Ц. к. бюро кореспонденцийне розіслало до львівских дневників такий комунікат:

П. Намістник рішив ся подати перед кількома днями до публичної відомости границї, до котрих іде в своїм посередництві в переговорах, що ведуть ся в справі виборчої реформи між предсідателями голов клюбів польских і руских. Тим самим відпадає потреба простованя хибних або неточних вісток, котрі появляють ся про те посередництво в ріжних часописах. Специяльно однак мусимо зазначити, що хибним є припущене, немов би п. Намістник заявив Русинам готовість попирати їх жаданя що-до участи Русинів в соймі поза пропоновані через него границї 26·4 прц. П. Намістник навпаки подав рішучо до відомости голов руских клюбів, що Поляки поза ті границї ніяк не вийдуть та що не може їх наклонювати, аби вийшли поза ті границї.

До Відня приїхав передвчера російский великий князь Андрій Володимирович, син помершого перед трема роками вел. кн. Володимира Александровича, стрия царя Николая II., а вчера був він гостем австрийского Цісаря, який приняв его обідом в Шенбруні. Вел. кн. Андрій вертав з Болгариї, де брав участь в торжестві проголошеня болгарского наслідника престола Бориса повнолітним. Будучи ще в Софії, спитав у Відни, чи може зробити візиту австрийскому Цісареви, а коли одержав прихильну відповідь, приїхав на два дни до Відня.

Від довшого часу то перший випадок, що член російскої пануючої родини гостить в Шенбруні. Навіть на 80-ті роковини уродин Цісаря Франц Йосифа не прибув ніякий ґратулянт з Петербурга, бо вел. кн. Николай, якого приїзд був заповіджений, не явив ся. Не менше знаменна була річ, що цар в своїй подорожи до Італії бокував аж через Німеччину, щоби не доторкнути ся австрийскої землї. Були се докази неприязного настрою, що лишив ся з часів анексийної кризи. Нинїшна гостина, хотяй являє ся більше актом вічливости, показує, що настрій змінив ся. До політичних комбінаций на будуче не дає ся подія якоїсь підстави, але все таки при зміні відносин між самими дворами можна надіяти ся зміни міждержавних відносин. А відношене Австро-Угорщини до Росиї має для політичної констеляциї в Европі велике значінє, особливо з огляду на теперішну італіяньско-турецку війну, що дає безнастанно привід до непорозумінь між Італією а иншими державами, головно Францією. Рівночасно над балканьским півостровом нависли чорні хмари; балканьскі держави споглядають на себе недовірчиво, а в Альбанії та Македонії тліє дальше жар кровавої ворохобнї, що грозить з весною новою пожежою. Серед таких обставин для сьвіта се факт дуже заспокоюючий, що Австро-Угорщина і Росия находять ся супротив себе в мирній згоді.

Вел. кн. Андрій не приїхав до Відня в політичній цїли. Приїхав зложити пошану найстаршому европейскому володареви, патріярхови між монархами. Але все таки та гостина по довгім часї холодних відносин є знаком, що вже не стоїмо там, де перед тим стояли. Насамперед наступили нормальні взаємини обох кабінетів, а тепер вийшли в теплїйшу стадию взаємини дворів. Буря, викликана босаньскою анексією, втихомирила ся цілковито, давні приязні взаємини вернулись і сьвіт має сьвіжий доказ, що між Австро-Угорщиною а Росиєю нема в теперішну хвилю ніякої спірної квестиї яка давала би причину до побоювань о оружну розправу.

З Нанкіну, теперішної столицї хіньскої републики, доносять до бюра Райтера: Ватунґфанґ, Фанґшайой і Суняцен відбули довшу конференцию в справі послїдних жадань Манджурів. Помимо того, що остаточна відповідь ще не надійшла, можна приймити, що цісареви буде полишений до кінця житя титул ці

ШТУКА ДНЕВНИКАРЯ.

(З голяндского — Юстуса ван Мавріка).

(Дальше).

Також пані Альберс, поважна вдова, котра мала щастє на Геренґрах замешкувати маленький домик, брала участь в загальнім добрі, она винаймила три комнати, одну велику і дві менші.

В великій комнаті замешкав оден Анґлієць, пан Ґео Бровнінґ, він був щасливим винахідцем „самодїлаючої електричної машини“, се був апарат, що денно достарчав 2000 порций пудинґу. Він виставив велику машину, а малу казав принести до своєї комнати.

Він подобав на великого пана, бо говорив без запинки: All right, I'll take the room, 12 florin a day, with breakfast quite well!

Задоволено покашлює і думає пані Альберс: то гарний заробок, — і она винаймила тому меншу комнату за 9 ґульденів на день панови Контезіні, артистови, котрий підчас вистави задумував давати концерти. Треба і штуку піднести на виставі.

Трету комнату замешкав Іван Пречинсков, російский механік, котрий винайшов нову армату.

— Двайцять девять ґульденів за день — каже пані Альберс одушевлена до своєї сестри Ґрети, котра мала їй помагати в часї вистави.

— Они всї три представляють ся спокійними і поважними, — відповідає Ґрета — крім того нема їх цілий день дома.

— Они мають богато роботи на виставі, то зовсїм природно. Але чекай! Чи не дзвонив хто, Ґрето?

Дївчина встала, щоби поглянути і сейчас вернула здивована, кажучи:

— Подумай лише, тут є служащий з двома кошами нець, двома фасками розинків, скринкою лупин з помаранч, пуделком цикати і двома мішками муки.

— Він певно забув число дому!

— І я ему то казала.

Пані Альберс вийшла, а проти неї став близше описаний служащий і доводив твердо, що він добре зайшов.

Підчас коли ще господиня стояла у сварцї з чоловіком, надійшов пан Бровнінґ до дому і старав ся їй пояснити страшно ломаною голяндскою мовою, злою німеччиною і знаменитою анґлійщиною, що він потребує всїх тих артикулів, щоби зробити досьвідчене в комнатї зі своєю „патентованою“ машиною.

— Ну, то несїть вже то, в імя Боже, на гору.

Фаски розинків ушкодили страшенно сходи, а коші терли ся по біло тинкованих стїнах, мішки з мукою побілили сходи і коритар, а коли їх радий і веселий послугач скинув з плечий на хідник в комнатї, зняла ся біла хмара в цїлій комнатї і в одній хвилині стояло всьо під покривалом білого пудру.

— Пане, то моє добро — а то буде гарно! — стогнала пані Альберс, придивляючись здивовано, як пан Бровнінґ здоймив сурдут і поставив пачку з цикатою на єї магоневий стіл.

— То робить знаки — сказала она вказуючи на кошик і звертаючись до Анґлійця.

— Never mind! — Винахідник взяв фаску розинків і поставив на софу.

— Уважайте, ви мені знищите зовсїм софу.

— Never mind!

— А мій чудовий хідник! Мука нїколи не відчистить ся, а до того липкі розинки —

— Oh! Doesn't matter! — I want a couple of pails.

— Що ви кажете?

— Pails!

Пані потрясла головою, а пан Бровнінґ пішов спокійно до свого куфра, витягнув словар, пошукав трохи в нїм, а відтак сказав лаконїчно: Миски two і витягнув при тім два пальцї.

— На що?

— Wherefor? Хочу to prepare the — він пошукав знов у словари — тїсто — і порушав рукою так, як би мішав тїсто в мисцї.

— Алеж мій пане, я не хочу ту мати жадної пекарнї! Ви нищите менї цїлу комнату

царя, але цісар не буде мати права впливати ні на правительство ні на політику. Одержить пенсиї 4 міліони таелів т. є. 20 міліонів корон річно і буде мешкати в палаті в Пекині. Ґенерали на півночи візвали републиканців в Нанкіні, аби з огляду на то, що династия своєю абдикациєю удержала мир, пороблено їй уступки.

„Times“ доносить з Токіо з дня 5 с. м., що положенє в Манджуриї викликує в Японії великі побоюваня. Часописи японьскі домагають ся скорого висланя войск до Манджуриї. Є то здасть ся знак, що Японія наміряє на все займити полудневу Манджурию.

Новинки.

Львів, 8 лютого 1912.

— Іменованя. Пан Міністер просьвіти надав титул директора учителеви Іванови Ольшаньскому в Чернівцях-Фолькеґартен.

— Затвердженє вибору. Є. В Цісар затвердив вибір посла на сойм краєвий і властителя більшої посілости в Жукові, Антона Теодоровича на презеса а рим. кат. пароха в Городенці о. Едварда Блядовского на заступника презеса Ради повітової в Городенці.

— З зелізниці. Вчера заведено на ново загальний рух на льокальній зелізници Палагичі-Товмач і на шляху Коломия-Надвірняньске передмістє і Коломия-Стефанівка.

— Лїцитация. Дня 13 лютого 1912 о год. 9 рано відбуде ся в магазинах товарових стациї Самбір публична лїцитация невідобраних товарів, як: вина, горівка, желізо, скло, шкіра, машина до шитя і рільничі, товари блаватні, убранє, порожні бочки і т. п.

— Продовженє концесиї на будову зелізниці. Міністерство зелізниць продовжило о рік т. є до 31 січня 1913 р. концесию, надану послови до Ради державної адвокатови дрови Кирилови Трильовскому в Яблонові спільно з інжинїром і цивільним ґеометром Максиміліяном Саксом у Відни на виконанє вступних робіт технїчних до нормально-шляхової зелізниці льокальної в Коломиї на Яблонів, Пістинь і Косів до Устерік.

— Остереженє. Міністерство справ внутрішних поручило урядам поліцийним остерігати перед еміґрациєю до Арґентини, де робітники, котрих намовила гамбурґска фірма „Фальк і Спілка“ гинуть з голоду в як найбільшій нужді. Аґенти тої фірми увиїкають ся вже по Галичині, нехайже їх стережуть ся наші люди і не дають ся взманити!

— Загальні збори Філії Краєв. Тов. господарского „Сільский Господар“ в Яблонові відбудуть ся при участи делеґата Головного виділу Тов. дня 15 лютого с. р. т. є в четвер на Стрітенє Господнє в читальни „Просьвіти“ о годині 1 по полудни в Яблонові. Всї Хв. Кружки яблонївської Філії повинні взяти в загальних зборах своєї філії як найчисленнїйшу участь. Виділ Філії запрошує на сї збори також всїх, кому ся справа лежить на серци.

— Дрібні вісти. Стоячий в Станиславові залогою 14 п. драґонів відходить дня 1 цьвітня с. р. до Чех, а поки що відсиджує домашний арешт за то, що вояки того полку допускали ся безнастанно всїляких ексцесів. Воякам поза службою не вільно виходити з касарнї. — В Коломиї в польскій ґімназиї ученики VII кл. А застрайкували, а до них прилучили ся й инші кляси. Директор, радн. шк. Скунневич розвязав кляси VI і VIII і зарядив нові вписи. Страйк був вимірений головно против проф. Бол. Ціхоцкого, котрий так остро клясифікував, що на 22 уч. в VI кл. оддржало 18 двійку, а в VIII кл. на 30 уч. одержало двійку аж 26! Так доносять польскі газети. Аж не хочесь вірити, щоби то була правда. — В м. січни арештувала львівска полїция не менше лиш 992 осіб, з того 158 бездомних, 67 волоцюгів і 27 жебраків. Крадежий доконано в тім місяци 192, але полїциї удало ся зловити всего лиш 160 злодіїв. — Розправа против Ганїча, убийника сторожа Бенярчика і бетонярка Орищака при ул. Длуґоша, розпічне ся дня 16 с. м. Спільником Ганїча був Бялонь, котрий як звістно застрілив аґента поліциї Куранта.

— Репертуар руского театру у Львові. Саля „Gwiazdy“ ул. Францїшканьска 7. Початок о год. 7 вечером.

В пятницю 9 „Міра Ефрос“, образ з жидівского житя зі співами і танцями в 5 діях Я. Гордіна.

В суботу 10 другий раз „Циганьска любов“, оперета в 3 діях Фр. Леґара.

— По сокільско-січовім краєвім здвизї. „Сокіл-Батько“ виготовляє велику пропамятну книгу, богато ілюстровану сьвітлинами зі здвиґу і взагалі з сокільского житя. Передплата на пропамятну книгу виносить 3 кор. Найважнїйшою справою, якою тепер займає ся „Сокіл-Батько“, є купно 4-морґової площі (давного шляху циклїстів) коло стрийскої рогачки. На тій площі відбув ся в осени здвиг, і десятки тисяч нашої львівскої і позальвівскої Руси могли пізнати вартість такої площі для фізичного розвитку нашої молодіжи. Ся площа остає тепер в руках рускої спілки, яка згодила ся відступити її „Соколови-Батькови“ по цїні купна, се є за поверх 130.000 кор. Щоби улекшити збиранє складки на купно площі, „С. Б.“ видав картки величини переписних листків по цїні 5 кор. Хто купить таку картку — купує „1 метр квадр. города для українського народа“. Досі розмірно не богато розкуплено тих метрів, — бо за трохи більше, як 20.000 кор. Иншій, богатший нарід був би за пів року певно закупив цїлу площу. У нас при тільки инших жертвах на народні цїли справа з закупном площі поступає, як видно, дуже пиняво. Відрадною появою є, що селяни численно закуповують „метри“ „для себе“, а часом деякі навіть визначують місце на площі, де їх метр має лежати. Але і наша інтелїґенция попри инші жертви на культурно виховуючі цїли не повинна забувати про купно сеї площі для себе, своїх дїтий, внуків і дальших потомків на вічні часи.

До купна площі може наша суспільність

тим бабранем. Ви нищите менї зовсім стіл, пане —

— Never mind! Want the... хочу робити haste please?

— Що він хоче зі своїм вічним „never mind“. Він не застановляє ся над нічим і робить дальше своє, що має в голові.

Між тим розпакував пан Бровнїнґ свій апарат, і робив пробу в протягу одної мінути зробити одну порцию пудінґу. В однїй хвили змінила ся комната в ляболаторию і коли вкінци пані Альберс вернула зі сестрою і двома мисками, побачила зі страхом і здивованєм, що пан Бровнїнґ в сорочцї, скинув покривало з ліжка і на простиралї укладає цикату.

Більше як вісім днїв гнївала ся поважна вдова на свого льокатора, котрий все робив проби і єї гарну і чисту комнату в немилосердний спосіб знищив. Їй і єї сестрі обрид вже той поганий пудінґ, бо так богато мусїли єго їсти. Рано, в полуднє і вечер — пудінґ — бо пан Бровнїнґ не забував нїколи обдарувати дами пробами свого печива.

Що пан Бровнїнґ є милим льокатором, сего не могли они сказати, бо рано вставав він точно о четвертій годинї і був за пять мінут готовий і дзвонив відтак: for his tea, або казав лаконїчно: I shauld like a beefsteak!

Але було ще о много гірше. Пан Контезіні, котрий тепер дуже скромно і тихо мешкав і о дванайцятій годинї казав собі давати чоколяду, або вечером перед спанем просив дуже торжественно о буліон à l'oeuf, зачав бути веселим. Одного гарного дня прийшов Анґлїєць в ночи до господині, збудив єї і сказав дуже злою нїмеччиною: „You, ходіть на гору, please!

— Я мій пане? Боже милий, се допера пів до другої!

— Never mind! I не можу стати for the noise на горі від Frenchmana.

— На силу пішла пані Альберс з ним на гору, щоби переконати ся, що француский музик там і назад ходив по своїй комнатї і співав ріжні мельодиї, перестаючи на хвилю і знову починаючи своє монотонне ходженє.

Скромно запукала поважна вдовиця до пана Контезіні. Артист вискочив і запитав єї грізним голосом:

— Que voulez-vous, madame?

— Vous allez au lit monsieur, pas promener.

Пані Альберс учила ся трохи француского в своїй молодости і се ридало ся їй.

— Jaisez vous, je compose, allez dormir, vielle carcasse — відповів гнївно композитор і тріснув дверми їй під носом.

Обі старі дами приходили все до переконаня, що се не зовсїм легко з таким заграничним диваком в згоді жити.

— Але всеж то правдиве щастє, що росийский механїк на кілька день відїхав, щоби привести свій пакунок, казала добра пані Альберс, по одній неспанїй ночи до сестри.

— Ах, Боже! Ах Боже! В тім домі прийде ще до морду і убийства, як він верне а Француз і на дальше не схоче спати.

Через кілька днї було тихо. Анґлїєць фабрикував зовсїм тихо свої пудінґи, пан Контезіні сидів в своїй комнатї і писав одушевлений ноти.

Але се було „тишина перед бурею“, бо одного дня прийшла до пана Контезінього велична пака дивного вигляду.

Цїкаві і задивовані оглядали панї тую дивну паку і заходили ся ріжно відгадати що в ній є.

Скорше, чим они сподївали ся, заспокоїла ся їх цїкавість, бо ще тої самої ночи около пів до другої розбудив їх дивний гамір, котрий переходив по цїлім їх тїлї. Спершу се бренїло і мурчало але відтак завило, як дике звіря, то знов закричало, що страхом наповнило нічну тишину.

— Боже з неба, що се таке, Ґрето? — закричала Анна на своїм ліжку на смерть перестрашена.

— Я не знаю, Анно!

Пані Альберс побілїла в своїм нічнім чипку, коли відізвало ся глубоке E контрабасу.

Тоді з'явив ся і Анґлїєць на горі на сходах і закликав: пані, пані Frenchman здурів! You ходіть на гору, зараз immediately!

Виведена з рівноваги, біжить нещаслива господиня по сходах на гору до комнати Контезінього. Она шукає: страшне муркотанє було одинокою відповідию. Она отвирає двері і видить, як пан Контезіні з особливим артизмом грає на своїм басї. То цїлує і гладить величезний інструмент, то знову потягає смичком по струнах, що они живо обзивають ся і нагадують іржанє коня. Контезіні фантазує.

Він не замітив, що хтось увійшов.

— Monsieur, vous êtes fou? — запитала пані Альберс.

— Je fais mes etudes pour mon premier concert. — Тони з найгрубшої струни затрясли цїлим домом.

— Mais monsieur, так серед ночи музика pas permis, savez vous?

— Qui donc, pas permis? Isse моя комната, роблю, що хочу.

— Алеж пане! — сусїди — той бас...

— То є той инструмент, я граю, quand je veux.

Нещасливі вісїмки, пасажі, симфониї, що нагадували бурю, привели Анґлїйця до розпуки. Вкінци пішов і він на гору в нічнім одїню і почав сварити ся з паном Контезіні многозначними словами, котрі були дуже обиджаючі.

Сварка ставала голоснїйша; Француз пошукав своєї карти, підчас коли Анґлїєць став в поставі боксера.

Але нім ще оба представники ріжних націй зчепили ся, розніс ся нагальний грім: то була експльозия в долїшній комнатї і з криком: Oh dear me that's the reservor! покинув Анґлїєць свою ненависть до басїста побіг долі сходами, а за ним пані Альберс на смерть перестрашена і вступили разом до комнати.

(Конець буде).

причинити ся також закупном звісних образів „Гість з Запорожа“ і „Гагілки“, яких 1.600 пар подарував п. Труш „Соколови-Батькови“. Ті образи продає „С.-Б.“ по зниженій ціні 8 К пару за готівку, а по 10 К на сплату місячними ратами.

— Ждемо на слідуючих! У відповіди на поклик наш з дня 5 січня с. р. в справі відступленя дивиденд від уділів на цїли Руского Товариства Педаґоґічного, зголосили ся вже з дарами отсї Добродії: Впр. о. Тит Войнаровский відступив дивиденди від шістьох своїх уділів в ріжних кредитових товариствах, Дир. Антін Гладишовский від чотирох уділів, радник Двора проф. Юліян Недзвецкий жертвував два свої уділи в Краєвім Союзї кредитовім в квоті 100 К на річ товариства. Щира подяка тим, що вже дали і тим, що за їх приміром підуть. — *З Руского Товариства Педаґоґічного.*

— Бійка з політичною закраскою а сумним кінцем. В селї Рикові, турчаньского повіта, при вирубуваню ліса була занята більша скількість робітників, походячих переважно з Угорщини. Між ними були й візники до звоженя клеців з Плавя, скільского повіта. Дня 14 січня вечером кількох візників забавляло ся в коршмі в Рикові; рівночасно забавляли ся там і селяни з Рикова, що належать до москвофілів. Підчас забави візники з Плавя заявили, що суть Українцями, та зачали співати пісню „Не пора, пора...“ З того прийшло до сварки а відтак і до бійки. Візники видячи небезпечність, втекли до хати Волька Вольфа, де тимчасом мешкали.

Тодї риківскі селяни пішли до сплячих вже угорских робітників, збудили їх і завізвали на поміч, кажучи, що візники у Волька Вольфа убили одного з угорских робітників. Угорскі робітники узброївшись в коли напали на хату Вольфа, знищили будинок, побили кільканайцять осіб тяжко а одну таки на смерть. Побитий на смерть помер на другий день внаслїдок тяжкого побитя. Жандармерия арештувала 19 осіб і відставила їх до суду.

— Мантії і дефравданти. У Львові арештовано і відставлено до суду Бронислава Дервіча, бувшого властителя більшої посілости, відтак посесора а наконець мантія, котрий допустив ся обманьства на шкоду кільканайцяти купців і підприємців львівских, у котрих хитрим способом виманив дорогі предмети, котрі відтак заставляв або продавав. — Перед кількома днями втік зі Львова інкасент торговельника деревом Вольфа Тіґера, якийсь Доннер. Він повідбирав від кількох осіб належитости в сумі 2000 кор. і втік мабуть до Америки. Ісаак Доннер есть середного росту, чорнявий, з чорною, стриженою бородою, літ має около 40. — Якийсь Альфред Рочек харчував ся у п. Теклї Ґаврилюк. Рочек, котрому літ около 27, позичив від Гаврилюкової 30 корон, крім того вкрав золотий перстінь і кілька дорогоцінних дрібничок, а наконець зголосив ся ще до одного з тутешних адвокатів і побрав від него в еї імени 43 корон і втік. Поліция пошукує тепер Рочка.

Телеґрами.

Відень 8 лютого. Архікн. Мария Тереса, котра в Живци підчас спусканя ся саночками тяжко покалічила ся, есть тепер вже на дорозї повного подужаня.

Київ 8 лютого. Редактора українського тижневника „Засів“ засуджено за уміщене статї „Перед четвертою думою“ в дорозї адміністрацийній на 400 рублів кари або 2 місяці арешту.

Лісбона 8 лютого. Повінь внаслідок виливу ріки Тахо і инших наробила величезної шкоди. Засіви уважають за знищені.

Ялта 8 лютого. Ґенерал польний маршалок кн. Мілютін, довголітний сотрудник, в переводженю реформ царя Александра II. помер проживши 90 лїт.

Мемфіс (Спол. Держ.) 8 лютого. Нинї рано замасковані розбишаки здержали поїзд зелїзниці Рок Айленд (Rock Island), відчепили віз почтовий, розбили касу і забрали 60.000 корон.

Льондон 8 лютого. Міністер війни Гальдане виїхав вчера до Німеччини. „Daily Chron.“ каже, що есть то подорож маюча на цїли приватні справи.

Курс львівский.

Дня 7-го лютого 1912.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	700·—	708·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	442·—	448·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	542·—	548·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	480·—	490·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. премиов.	109·70	—.—
Банку гіпотечного 4½ прц.	98·60	99·30
4½% листи заст. Банку краєв.	98 70	99·40
4% листи застав. Банку краєв.	92·10	92 80
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	97·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ лїт.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	91·80	92·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98 30	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%.	98·30	99·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·20	90·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	92·—	92 70
„ м. Львова 4% по 200 К.	91·50	92·20
IV. Льоси. (Курс віденьский)		
Австрийскі черв. хреста	67·80	73 80
Угорскі черв. хреста	45·50	51·50
Італіяньс. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	79 —	85·—
Базиліка 10 К	35·—	39·—
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·50	117·90
Долляр американьский	4·80	5·—

Надіслано.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм часел мінутових.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **3·22**, 8·45, **2·30**§), **2·41** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 виключно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·13**, **8·46**, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, 2·20, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/6 до 10/9 виключно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в субот у і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·39**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·18§), 11·03
§) Від 18/6 до 10/9 виключно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·09.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·03§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).